

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

ΚΟΣΤΑΣ Β.
ΚΑΤΣΟΥΛΑΡΗΣ
ΑΦΑΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΕΛΑΜΟΝΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οπισθόφυλλο	13
Πλατεία Κένεντι.....	15
Λάθος.....	21
Πειρασμός στον Άγιο Αντώνιο	23
Σχεδία	28
Το τέρας κάτω από την Αμυνα.....	30
Κοσμική βουτιά.....	36
Σταδιακή εξασθένηση των ανέμων	38
Ανθρωπόπιτα.....	55
Nous sommes tous Emus.....	57
Αναγκαία μεταρρύθμιση	68
Δάκρυα υγρών κρυστάλλων	76
Pitch.....	77
Η Μία και η άλλη	85
Show, don't tell.....	87
Inbox.....	92

Το ελληνικό αίνιγμα.....	96
Άτιτλο (2021)	113
Εθνική Πινακοθήκη	114
Οδός.....	125
Αφαίας και Τελαμώνος.....	127
Δάκρυα που σκουριάζουν στον καιρό	129
Η ψυχή λίγο πριν το βάλει στα πόδια.....	132
Αναμνηστική δόση.....	135

Οπισθόφυλλο

Νομίζεις πως τους γνωρίζεις καλά. Είναι πιθανότατα το αφεντικό σου. Συχνά ο καθηγητής σου, ο ώριμος εξομολογητής σου.

Αν είσαι αγόρι, σ' έχει κάποτε *ψαρώσει*. Αν είσαι κορίτσι, σ' την έχει σίγουρα *πέσει*. Σ' έχει, το δίχως άλλο, γοητεύσει. Αναρωτιέσαι: Γιατί ακόμη ζει με τη μαμά του;

Σνομπάρει τα γαλλικά σου. Δυσφορεί με τα ελληνικά σου. Τα μάτια του έχουν δει πολλά. Έχει κάνει αγώνες αυτός (ζηλεύεις τους αγώνες του), έχει αποδεχτεί ήττες αυτός (ποθείς τις ήττες του). Σίγουρα δεν τον καταλαβαίνεις. Χλευάζει την επιφυλακτικότητά σου (δεν έχεις ακούσει τίποτα για *σεξουαλική απελευθέρωση*;) και σ' αντιμετωπίζει με συγκατάβαση.

Έχει, αναπόφευκτα, το νησί του – το δικό του

νησί. Κεκτημένο δικαίωμα, λέει, επαναστατική αντιπαροχή. Έχει αγοράσει ένα μικρό σπίτι εκεί (κάτι ιστορίες με διαγωνισμούς που δεν έγιναν, συν κάτι λεφτουδάκια από τον πεθερό), έκανε κάποιες καίριες επεμβάσεις, παραμένει όμως πλήρως ενταγμένο στην αιγαιοπελαγίτικη αρχιτεκτονική.

Ενίστε, σε προσκαλεί.

Θα πας;

Νομίζεις πως τους γνωρίζεις καλά. Νομίζεις πως γνωρίζεις τον εαυτό σου καλά.

Άκου.

Πλατεία Κένεντι

Πού βρισκόμουν τη μέρα που σκότωσαν τον Κένεντι;

Τώρα πάντως βρίσκομαι σ' ένα δανεικό αυτοκίνητο και κατεβαίνω με 140 την Κηφισιάς. Είναι 2 το πρωί, έχω μόλις κλείσει τα 45 μου κι ετοιμάζομαι να συναντήσω το πεπρωμένο μου.

Ονομάζομαι Λουκάς Στρίγκας και σήμερα είναι η πρώτη μου κατεβασιά στην Αθήνα. Πέρασα όλη μου τη ζωή σ' ένα χωριό έξω απ' τις Σέρρες, έχω κατέβει και κάμποσες φορές –μετρημένες στα δάχτυλα– στη Θεσσαλονίκη. Τι έχασα, τι κέρδισα ιδέα δεν έχω.

Από παιδί αισθανόμουν αποστροφή για την πόλη. Για την Αθήνα, μεγαλύτερη. Έπειτα από τα σημερινά, τα βλέπω όλα με άλλο μάτι: όμως αν με ρωτούσε κανείς λίγες ώρες πριν, θα του έλεγα το γνωστό ποίημα: Δεν γουστάρω την Αθήνα, δεν γου-

στάρω τους Αθηναίους, μα πιο πολύ δεν γουστάρω τους χωριάτες σαν τα μούτρα μου όταν παριστάνουν τους πρωτεουσιάνους.

Τη μέρα που είδα για πρώτη φορά το φως του κόσμου, ο Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι το είδε για τελευταία: Γεννήθηκα στις 22 Νοεμβρίου του '63.

Σύμπτωση.

Κάποιοι βλέπουν στις συμπτώσεις μια παραξενιά της τύχης. Εγώ βλέπω την αρχή ενός νήματος που νομίζεις ότι το ακολουθείς, ότι κάπου θα σε βγάλει, αλλά όσο περνούν τα χρόνια αυτό σε τυλίγει, ώσπου σε πνίγει.

Άλλες συμπτώσεις; Τη μέρα που ο Σιρχάν Σιρχάν πυροβόλησε σχεδόν εξ επαφής τον Μπόμπι, το αδελφάκι του Τζον, κι ενώ εγώ ήμουν 5, γεννήθηκε το δικό μου αδελφάκι, ο Αλέξης. Τον χάσαμε στα 31 του, τσακίστηκε στις πλαγιές του Ολύμπου κάνοντας παραπέντε. Πότε; Όχι τον Ιούνιο ούτε τον Αύγουστο, αλλά τον Ιούλιο του '99, ακριβώς τη νύχτα που ο Τζούνιορ, ο πρωτότοκος του Τζέι Εφ Κέι, βούτηξε στον ωκεανό με το μονοκινητήριο Σαρατόγκα του, παίρνοντας μαζί του τη γυναίκα και την κουριάδα του.

Τα φώτα της λεωφόρου φεύγουν δεξιά κι αρι-

στερά με ταχύτητα, καθώς το αυτοκίνητό μου επιταχύνει μουγκρίζοντας. Ξέρω πού με πάει.

Με τη Νένια γνωριστήκαμε σε ένα φόρουμ που την έχουν δει κάπως με τους Κένεντι. Συνωμοσίες και τέτοια. Και βέβαια κόλλησα μαζί της αμέσως μόλις έμαθα ότι γεννήθηκε το '68, τη μέρα που έφαγαν τον Μπόμπι, την ίδια μέρα με τον Αλέξη.

«Μονάχα αυτό;» την προκάλεσα σε ιδιωτικό τσατ αμέσως μετά, σίγουρος πως σε ό,τι έχει να κάνει με κενεντικές συμπτώσεις κανείς δεν μου τη βγαίνει.

Αποδείχτηκε δυνατή. Ο πατέρας της είχε γεννηθεί το '25, χρονιά γέννησης του Μπόμπι, ενώ το '99, τη νύχτα που τσακίστηκε ο Τζούνιор, εκείνη έφερε στον κόσμο τον γιο της, που φυσικά τον έβγαλε *George*, δηλαδή Γιώργο – έτσι άλλωστε έλεγαν τον πατέρα της.

Με τη Νένια τα λέγαμε δύο χρόνια τώρα, αρχικά σε τσατ, στη συνέχεια στο msn, τελευταία στο ίνμποξ στο φέισμπουκ. Είχε προβλήματα με τον άντρα της, κάτι που δυσκόλευε τα πράγματα. Κι επιπλέον, έμενε Αθήνα.

Στις 22 Νοεμβρίου πέρυσι, σαν σήμερα, ανήμερα της δολοφονίας του Τζέι Εφ Κέι, ο άντρας της βρέθηκε νεκρός. Πέθανε στον ύπνο του.

Ντρέπομαι που το λέω, αλλά ποτέ πριν η είδηση ενός θανάτου δεν μου είχε δώσει τόση χαρά. Ακολούθησαν μπερδέματα· η Νένια βρέθηκε υπόλογη. Για μήνες είχε μπλεξίματα, έλεγε. Ήταν κι ο 10χρονος Γιωργάκης, ζορίσανε τα πράγματα. Τελικά, μερικές εβδομάδες πριν, μου έγραψε ότι επιτέλους ξεμπερδέψα κι άνοιξε ο δρόμος για το σημερινό ραντεβού.

Για το πότε δεν τέθηκε καν θέμα: Η 22η του Νοέμβρη πλησίαζε. Κι όσο για το πού, όταν η Νένια μου ανακοίνωσε ότι το ραντεβού μας δεν θα μπορούσε να λάβει χώρα παρά μόνο στην Πλατεία Κένεντι, μερικές εκατοντάδες μέτρα από το σπίτι της στο Χαλάνδρι, ομολογώ ότι δεν την πίστεψα. Όπου υπήρχε πλατεία με αυτό το όνομα, όχι στην Αθήνα, αλλά και στο τελευταίο χωριό, την είχα εντοπίσει.

Κι όμως όχι. Ένα χτύπημα στο Γκουγκλ ήταν αρκετό για να μετατρέψει την απορία μου σε έκπληξη. Πώς είναι δυνατόν; αναρωτιόμουν. Πώς γίνεται να μου διέφυγε μια τόσο σημαντική τοποθεσία; Γνώριζα την Πλατεία Κένεντι στο Μεσολόγγι· την Πλατεία Κένεντι στην Πάφο· ακόμα και την Πιατσάλε Κένεντι στη Γένοβα. Όμως τη σημαντικότερη, σίγουρα και τη γνωστότερη της χώρας, την αγνοούσα!

Τώρα, κι ενώ γλιστρώ ανάμεσα στα άλλα αυτοκίνητα, σίγουρος για το ποια θα είναι η κατάληξη αυτής της νύχτας, διαυγής όσο ποτέ, όλα μοιάζουν λογικά, αναπόφευκτα, μοιραία.

Βρέθηκα εκεί 20 λεπτά νωρίτερα, κι ευτυχώς, γιατί χρειάστηκε να ανέβω και να κατέβω κάμποσες φορές τη διασταύρωση μέχρις ότου συνειδητοποιήσω κάτι που έκανε τη ραχοκοκαλιά μου να παγώσει: Πλατεία Κένεντι δεν υπήρχε. Αντ' αυτής, υπήρχαν δρόμοι, φανάρια, αυτοκίνητα. Μια διασταύρωση.

Κι η Νένια πουθενά. Άφησα το αυτοκίνητο σε έναν κάθετο, ώστε να έχω ελευθερία κινήσεων. Έβγαλα από το μπουφάν μου την εκτύπωση από το τελευταίο μείλ της, με τις λεπτομέρειες του ραντεβού. «Χαλάνδρι, Πλατεία Κένεντι, κάτω από το άγαλμα του Τζέι Εφ Κέι, στις 9 το βράδυ».

Ποιο άγαλμα;

Ίσως ήξεραν οι ντόπιοι. Ρώτησα στο σουβλατζίδικο, ο άντρας με κοίταξε με απορία.

– Σου είπαν εδώ; Στην Πλατεία Κένεντι; επανέλαβε δείχνοντας προς τη διασταύρωση.

Ποια πλατεία; Ποιο άγαλμα;

Η ώρα περνούσε, ήταν σχεδόν 10. Τα πόδια μου

άρχιζαν να λυγίζουν. Βρήκα δύναμη κι έτρεξα μέχρι ένα ίντερνετ καφέ, δύο στενά παραπέρα. Μπήκα στα μείλ μου, μπήκα στο φέισμπουκ, κοίταξα παντού, κανένα μήνυμα, κανένα ίχνος της.

Νένια πουθενά, Πλατεία Κένεντι πουθενά. Αδειάζω.

Βρίσκομαι σ' ένα αυτοκίνητο και κατεβαίνω με 140 την Κηφισίας. Είναι 2 το πρωί, έχω μόλις κλείσει τα 45 μου κι ετοιμάζομαι να συναντήσω το πεπρωμένο μου.

(από το αστυνομικό δελτίο)

Σήμερα, 23/11/2008, δύο η ώρα πρωινή, στην κάθοδο της λεωφόρου Κηφισίας, στο ύψος της Κατεχάκη, ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητο ξέφυγε από την πορεία του και παρέσυρε θανάσιμα δεκαεξάχρονη. Ο οδηγός του, αγνώστων μέχρι στιγμής στοιχείων, νοσηλεύεται με ελαφρές εκδορές.

Τι κάνει ένα οπισθόφυλλο όταν το βιβλίο λείπει;

Μήπως το ποδόσφαιρο θα ήταν δικαιότερο αν η μπάλα δεν ήταν στρογγυλή; Τι είδους άνθρωπος κλείνει ερωτικό ραντεβού σε μια πλατεία που δεν υπάρχει και τι γυρεύει μια μαύρη γάτα γωνία Αφαίας και Τελαμώνος μεσάνυχτα νταν; Απαντήσεις σε τέτοια και άλλα παράδοξα ερωτήματα αναζητά ένας ήρωας αυτής της συλλογής σε τούνελ κάτω από την Εθνική Άμυνα, ενώ ένας άλλος σώζει έναν άγγελο από τον συρμό στον Άγιο Αντώνιο.

Κάποιοι οργανώνουν σιωπηρές διαδηλώσεις στο Σύνταγμα αναλαμβάνοντας την ευθύνη για λάθη που δεν έχουν διαπράξει, μια γυναίκα εξαφανίζεται στα ανοιχτά της Τήνου, ενώ στα νερά μιας ξέρας στην άγονη γραμμή ο αφηγητής έρχεται μούρη με μούρη με ένα σοφό ψάρι.

Το *Αφαίας και Τελαμώνος* δεν είναι μια τυπική συλλογή διηγημάτων· είναι μια σύνθεση από εκτενείς, ευσύνοπτες ή και αστραπιαίες ιστορίες που συνομιλούν μεταξύ τους και φλερτάρουν με τα κάθε λογής όρια.

ISBN:978-618-03-2740-3

9 786180 327403

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 82740

metaixmio.gr

